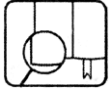


BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA



STUDII BIBLICE
PENTRU MAJORI
EDIȚIE INSTRUMENTARI

Mântuirea în Epistola către romani

iulie – august – septembrie
2010

Traducere:

Loredana Sirbu

Lectura manuscrisului:

Ciprian Iorgulescu

Tehnoredactare:

George Toncu

Coperta:

Liliana Dincă

Redactor:

Alina Badea

Corectura:

Florica Gheciulescu

Studiile Școlii de Sabat pentru adulți sunt pregătite de Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale A.Z.Ș. Pregătirea lor este realizată sub îndrumarea generală a Comitetului Mondial al Școlii de Sabat pentru evaluarea manuscriselor, ai cărui membri sunt redactori consultanți. Aceste studii reflectă contribuția comitetului și de aceea nu reprezintă în exclusivitate doar punctele de vedere ale autorului/autorilor.

Autor:

Don F. Neufeld,

Editor:

Clifford Goldstein

Editor asociat:

Soraya Homayouni

ISSN 1841-6543

Marile principii al Evangheliei în

Epistola către romani / 3

Introducere / 5

Citește-ți Biblia / 7

Program Școala de Sabat / 8

Întrebări pentru studiul Bibliei la rând / 9

Cartoteci / 12

Fișa de studiu și lucrare / 13

Pavel și Roma / 15

Iudei și neamuri / 27

Toți au păcătuit / 39

Îndreptățit prin credință / 51

Îndreptățirea și Legea / 63

Explicarea credinței / 75

Biruința asupra păcatului / 87

Omul din Romani 7 / 99

Libertatea în Hristos / 111

Mântuirea pentru iudei și neamuri / 123

Alegere prin har / 135

Dragostea și Legea / 147

„În aceasta este cuprinsă Legea...” / 159

Vești misionare / 171

Program SperanțaTV / 184

Cuprins

Marile principii al Evangheliei în Epistola către romani

Epistola către romani „este cartea de căpătâi a Noului Testament, Evanghelia în starea cea mai pură. Niciodată nu poți spune ca ai citit-o sau ai studiat-o prea mult. Cu cât te adâncești mai mult în ea, cu atât o prețuiești mai mult și gustul ei este mai bun.” (Martin Luther)

În general, celelalte epistole scrise de apostolul Pavel conțin un răspuns la o problemă anume, cu care se confruntau destinatarii scrisorii. Astfel, epistolele scrise corintenilor răspund situației de conflict din această biserică. Însă *Epistola către romani* reprezintă crezul apostolului Pavel. Privind la vremea în care a fost scrisă această carte, vedem că nevoia de un astfel de tratat de doctrină era evidentă. Când Pavel s-a apucat de scris, trecuseră deja aproximativ douăzeci și cinci de ani de propovăduire a Evangheliei de-a lungul și de-a latul Imperiului Roman. Comunitățile creștine se răspândiseră pretutindeni, apăruseră în toate colțurile imperiului. Inevitabil, această nouă învățătură a început să ridice întrebări chinuitoare în inimile celor ce o întâlneau pentru prima oară. Cum se împacă Evanghelia iertării cu „dreptatea” lui Dumnezeu? Ce mai rămâne din „neprihănirea” cerută de Dumnezeu, dacă păcătoșii sunt iertați prin oferta gratuită a „harului”? Ce fel de relație există între această „Evanghelie” și străvechea „Lege a lui Moise”? Nu-l desființează ea pe Moise? Și ce mai rămâne din legământul „avraamic”? Cum se poate ca „neamurile” să aibă parte de privilegiile legământului făcut cu evreii?

În Epistola sa către romani, Pavel a prezentat marile principii ale Evangheliei. El a expus poziția sa cu privire la întrebările care frământau bisericile iudaice și bisericile celor veniți dintre neamuri și a arătat că nădejtile și făgăduințele care aparținuseră cândva iudeilor acum erau oferite și neamurilor. „Cu o mare claritate și putere, apostolul a prezentat doctrina îndreptării prin credința în Hristos. El spera ca și alte biserici să poată fi ajutate prin învățăturile trimise creștinilor din Roma; dar cât de puțin putea el să prevadă influența nespuse de întinsă a cuvintelor sale! În decursul tuturor veacurilor, marele adevăr al îndreptării prin credință a stat ca o puternică torță aprinsă, spre a-i călăuzi pe păcătoșii pocăiți pe calea vieții.” – Ellen White, *Faptele apostolilor*, pag. 373

Iubirea veșnică a lui Dumnezeu este descrisă magistral, sub inspirație, în Epistola către romani. Astfel, în planul făcut din veșnicii, Dumnezeu

fi cuprinsese pe toți oamenii. Citind Vechiul Testament, poate suntem tentați să atribuim dragostea Sa doar poporului Israel. Însă jertfa de la Golgota, asigurările transmise personal de Isus, cât și cuvintele apostolilor ne arată clar, tuturor, un singur lucru: „dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?” (Romani 8,31)

Inspirată din epistola lui Pavel, rugăciunea către Tatăl ceresc în acest trimestru poate fi:

Doamne, ajută-ne să înțelegem că neprihănirea Ta este ceea ce ne trebuie, că atât noi, neamurile, cât și evreii suntem sub povara păcatului și urmarea vinovăției întregii omeniri este moartea (Romani 1-3,20). Ajută-ne să înțelegem și să primim neprihănirea lui Hristos, care ne este dăruită nu prin ținerea Legii, ci prin credință, prin harul divin acordat fără plată, în urma morții lui Hristos (Romani 3,21-3,31). Vedem aceasta în viața lui Avraam și în cea a lui David, în binecuvântarea și mântuirea lor (Romani 5,1-5,21).

Dorim ca, după ce am murit față de păcat, să trăim pentru Tine, prin Duhul; dorim să avem neprihănirea Fiului Tău realizată în noi. Având neprihănirea Sa asigurată, suntem fii și ne așteaptă slava (Romani 6,1-8,25).

Învățând din alegerea, îndepărtarea și restaurarea Israelului (Romani 9-11), dorim să arătăm prin viețile noastre neprihănirea Domnului Hristos în cadrul activităților spirituale, sociale și cetățenești, în cadrul părții și slujirii noastre creștine (Romani 12-16).

Binecuvântați de Dumnezeu, fie ca finalul trimestrului să ne găsească vrednici de versetul „...iar acum, aveți ca sfârșit viața veșnică” (Romani 6,22 u.p.).

Ciprian Iorgulescu, Școala de Sabat / Lucrarea Personală

Introducere

Fusese călugăr, un călugăr sârguincios. „Am fost cu adevărat un călugăr pios și am respectat regulile ordinului meu mai strict decât pot să spun. Dacă un călugăr ar fi putut să ajungă în cer prin faptele lui monahale, eu aș fi fost cu siguranță îndreptățit să ajung acolo. Dacă aș fi continuat încă multă vreme așa, mi-aș fi dus penitențele chiar până la moarte”.

În ciuda faptelor și penitențelor lui, călugărul acesta nu s-a simțit niciodată acceptat de Dumnezeu, nu a crezut niciodată că era suficient de bun pentru a fi mântuit. Disperarea lui a fost așa de mare, încât îl distrugea mintal și fizic, deoarece, crezând cu adevărat în realitatea mâniei lui Dumnezeu, el se temea de perspectiva de a fi nevoit să se confrunte vreodată cu ea.

În cele din urmă, cine nu s-ar teme?

Într-o zi, în timp ce studia Biblia, atenția i-a fost atrasă de un text care a schimbat nu numai viața lui, ci și istoria lumii: „Cel neprihănit va trăi prin credință” (Romani 1,17).

Ochii i se deschiseseră: Dumnezeu îl accepta nu pe temeiul faptelor lui, nu prin penitențele lui, ci prin meritele lui Hristos. El nu mai avea să fie dispus niciodată să creadă o teologie care întemeia speranța mântuirii pe altceva decât pe neprihănirea lui Hristos, dată celui credincios numai prin credință.

Călugărul acesta, desigur, a fost Martin Luther, pe care Dumnezeu l-a folosit pentru a începe cea mai mare revoluție religioasă din istoria creștinismului: Reforma protestantă.

Pentru Luther, totul a început cu Epistola către romani, obiectul studiu-lui din trimestrul acesta. Nu este surprinzător că revoluția protestantă împotriva Romei a început cu Epistola către romani (destul de ironic), deoarece această carte a jucat un rol-cheie în istoria gândirii creștine. Toate marile mișcări din creștinism, începând cu Evanghelia în sine și cu subiectul „îndreptățirii prin credință”, și-au găsit punctul de pornire în Epistola lui Pavel către romani. Epistola conține o prezentare teologică deplină a Evangheliei și a speranței pe care ea o oferă omenirii căzute.

Pe măsură ce vom studia Epistola către romani, vom respecta o regulă crucială, și anume: vom căuta să descoperim ce au vrut să le spună cuvintele Scripturii aceloră cărora le-au fost adresate la început. Le vom cer-

ceta în contextul lor imediat și, după aceea, vom căuta semnificația lor pentru noi, cei de astăzi.

Faptul acesta nu implică ideea că textele își schimbă semnificația, ci pe aceea că adevărurile prezentate de Scripturi trebuie să fie aplicate la circumstanțele în care se află cei care citesc textele.

Prin urmare, trebuie să descoperim mai întâi ce au însemnat cuvintele lui Pavel pentru creștinii romani. Ce le spunea el și de ce? Pavel a avut un motiv personal pentru a-i scrie acelei biserici. Au existat anumite subiecte pe care a dorit să le clarifice, dar marile adevăruri pe care le-a prezentat în timp ce clarifica acele subiecte nu au fost limitate doar la cititorii inițiali. Dimpotrivă, ecoul acestor cuvinte a răsunat de-a lungul secolelor, învățând milioane de oameni cu privire la vestea minunată a Evangheliei și doctrina ei fundamentală, și anume îndreptățirea prin credință. Lumina aceasta, care vine din Epistola către romani, a fost cea care a risipit întinericul ce îl cuprinsese pe Luther și pe milioane de alți oameni, o lumină care le-a descoperit nu numai marele adevăr că Hristos îi iartă pe păcătoși, ci și puterea lui Hristos de a-i curăți de păcat. Lumina din paginile acestea este cea pe care vom căuta să o descoperim pentru noi înșine în trimestrul acesta, pe măsură ce vom studia marele subiect al îndreptățirii prin credință, așa cum este prezentat în Epistola către romani.

Studiile din trimestrul acesta se bazează pe o lucrare anterioară scrisă de Don F. Neufeld (1914-1980), care a slujit treisprezece ani (1967-1980) ca editor asociat al Adventist Review, fiind și unul dintre editorii seriei de Comentarii biblice adventiste de ziua a șaptea.

Biblia a inspirat milioane de persoane, oferind încurajare și speranță. Cititorul va găsi în ea mustrare și sfat, îndemnuri și înțelepciune. Dacă-ți vei face timp s-o deschizi în fiecare zi, te vei întâlni, în paginile ei, nu doar cu niște cuvinte, ci cu Însuși Autorul ei divin, dispus întotdeauna să mângâie fiecare inimă.

Citește-ți Biblia!

Iulie	August	Septembrie
1. Psalmi 90 – 99	1. Isaia 34 – 37	1. Ezech. 14 – 17
2. Psalmi 100 – 105	2. Isaia 38 – 40	2. Ezech. 18 – 20
3. Psalmi 106 – 110	3. Isaia 41 – 44	3. Ezech. 21 – 23
4. Psalmi 111 – 118	4. Isaia 45 – 48	4. Ezech. 24 – 26
5. Psalmi 119	5. Isaia 49 – 51	5. Ezech. 27 – 29
6. Psalmi 120 – 134	6. Isaia 52 – 55	6. Ezech. 30 – 32
7. Psalmi 135 – 139	7. Isaia 56 – 58	7. Ezech. 33 – 35
8. Psalmi 140 – 144	8. Isaia 59 – 62	8. Ezech. 36 – 38
9. Psalmi 145 – 150	9. Isaia 63 – 66	9. Ezech. 39 – 41
10. Prov. 1 – 3	10. Ier. 1 – 3	10. Ezech. 42 – 44
11. Prov. 4 – 7	11. Ier. 4 – 6	11. Ezech. 45 – 48
12. Prov. 8 – 11	12. Ier. 7 – 9	12. Dan. 1 – 3
13. Prov. 12 – 15	13. Ier. 10 – 13	13. Dan. 4 – 6
14. Prov. 16 – 19	14. Ier. 14 – 16	14. Dan. 7 – 9
15. Prov. 20 – 24	15. Ier. 17 – 19	15. Dan. 10 – 12
16. Prov. 25 – 27	16. Ier. 20 – 23	16. Osea 1 – 4
17. Prov. 28 – 31	17. Ier. 24 – 26	17. Osea 5 – 9
18. Ecl. 1 – 4	18. Ier. 27 – 29	18. Osea 10 – 14
19. Ecl. 5 – 8	19. Ier. 30 – 32	19. Ioel
20. Ecl. 9 – 12	20. Ier. 33 – 35	20. Amos 1 – 4
21. Cânt. Cânt. 1 – 4	21. Ier. 36 – 38	21. Amos 5 – 9
22. Cânt. Cânt. 5 – 8	22. Ier. 39 – 41	22. Obadia, Iona
23. Isaia 1 – 4	23. Ier. 42 – 44	23. Mica 1 – 4
24. Isaia 5 – 7	24. Ier. 45 – 48	24. Mica 5 – 7
25. Isaia 8 – 10	25. Ier. 49 – 50	25. Naum
26. Isaia 11 – 14	26. Ier. 51 – 52	26. Habacuc
27. Isaia 15 – 19	27. Plângeri	27. Țefania
28. Isaia 20 – 23	28. Ezech. 1 – 3	28. Hagai
29. Isaia 24 – 26	29. Ezech. 4 – 7	29. Zah. 1 – 4
30. Isaia 27 – 29	30. Ezech. 8 – 10	30. Zah. 5 – 8
31. Isaia 30 – 33	31. Ezech. 11 – 13	

PROGRAM ȘCOALA DE SABAT

Școala de Sabat este principalul sistem de educație religioasă al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea și are patru scopuri: *studiul Scripturii, părtășia, acțiuni evangelistice și intensificarea misiunii mondiale*. Mai este numită și „biserica la studiu”, deoarece oferă timp membrilor și prietenilor bisericii noastre pentru a învăța din Cuvântul lui Dumnezeu.

Prin inspirație divină, E. G. White a scris:

Școala de Sabat, dacă este bine condusă, se dovedește a fi unul dintre instrumentele cele mai de seamă ale lui Dumnezeu pentru a aduce oameni la cunoștința adevărului.” (*Sfaturi pentru lucrarea Școlii de Sabat*, pag. 115)

Potrivit Manualului Bisericii „... durata acestui serviciu divin este de o oră și zece minute. Totuși aceasta nu împiedică vreo biserică să stabilească o durată mai lungă sau mai scurtă, dacă acest lucru este dorit. În organizarea programului, să se aibă grijă, totuși, să rămână **cel puțin treizeci de minute pentru studiul biblic**” (*Manualul Bisericii*, pag.121,ediția 2007)

Ținând cont de obiectivele Școlii de Sabat, precum și de Comunicatul Comitetului Executiv al Uniunii privind serviciile divine ale Școlii de Sabat și Orei de rugăciune (publicat în *Curierul Adventist*, decembrie 2009), sugerăm următorul model, care va fi adaptat potrivit nevoilor bisericii locale:

1. Deschidere: Cântare. Rugăciune. Bun venit.
2. Devoțional – Altarul de dimineață al bisericii
3. Rugăciuni
4. Experiențe personale
5. **Intonarea unui imn de laudă** (va face trecerea dintre prima și a doua parte)
6. **Rapoarte**
7. **Puncte speciale**
8. **Vești misionare mondiale – în format scris sau video – completate cu cele locale sau naționale**
9. **Colectă**
10. **Studiul pe grupe**
11. **Închidere: Cântare, rugăciune.**

Pentru o descriere mai detaliată a acestui program, vă rugăm să citiți *Curierul Adventist*, aprilie 2010. Pentru orice sugestie, întrebare, vă stăm la dispoziție prin adresa de mail: scoaladesabat@adventist.ro .

Bunul Dumnezeu să binecuvânteze activitatea fiecăruia dintre noi la Școala de Sabat!

Cu prețuire,
Ciprian Iorgulescu

ÎNTREBĂRI DE VERIFICARE PENTRU STUDIUL BIBLIC ZILNIC, GRUPATE SĂPTĂMÂNAL

TRIMESTRUL III

Săptămâna 27, 27 iunie – 3 iulie: Psalmi 72 – 110

1. Din care fiu al lui Noe se trag egiptenii?
2. Potrivit lui Asaf, ce fel de „măr” ajunseseră israeliții pentru vecinii lor?
3. Despre cine sau despre ce se spune că „se duc ca un sunet”?
4. Unde scrie: „Cel ce a sădit urechea s-ar putea să nu audă”?
5. Care este singurul loc din Vechiul Testament unde se vorbește clar despre preoția Domnului Hristos „în felul lui Melhisedec”?

Săptămâna 28, 4 – 10 iulie: Psalmi 111 – Proverbe 3

1. De ce Îl iubește psalmistul pe Domnul?
2. Cum pot avea mai multă pricepere decât bătrânii?
3. Cu ce sunt comparați cei ce se încred în Domnul?
4. Fiii făcuți la tinerețe sunt ca ... ?
5. Ce ar trebui să-ți legi la gât?

Săptămâna 29, 11 – 17 iulie: Proverbe 4 – 31

1. Cum ar trebui să fie toate căile tale?
2. De unde să bei apă?
3. Care sunt cele șapte lucruri pe care le urăște Domnul?
4. Ce lucru dovedește credințioșia prietenului?
5. Ce se întâmplă cu cel care vrea să se îmbogățească repede?

Săptămâna 30, 18 – 24 iulie: Eclesiastul 1 – Isaia 7

1. De ce are parte cel care știe multe?
2. Ce face mita?
3. Ce nu trebuie să stărnim?
4. Cu ce compară Domnul păcatele pe care le iartă?
5. Ce înseamnă *Emanuel*?

Săptămâna 31, 25 – 31 iulie: Isaia 8 – 33

1. Cum a mai fost numit Domnul Isus de prorocul Isaia?
2. Ce nu face fierăstrăul?
3. Ce primește cel cu inima tare?
4. Ce face cel ales la suflet?
5. Cine are asigurată pâinea și apa?

Săptămâna 32, 1 – 7 august: Isaia 34 – 58

1. Unde trebuia pregătită calea Domnului?
2. Pe cine numește Dumnezeu „prieten”?
3. Cum ne șterge Domnul păcatele?
4. Cum poți avea pace și fericire?
5. Care este postul plăcut Domnului?

Săptămâna 33, 8 – 14 august: Isaia 59 – Ieremia 16

1. Unde vor paște lupul și mielul?
2. Când va veni orice făptură să se închine Domnului?
3. Ce era Ieremia?
4. Pentru câți oameni dreți ar fi fost iertat Ierusalimul?
5. Poate omul să se schimbe pe sine?

Săptămâna 34, 15 – 21 august: Ieremia 17 – 38

1. Cum planificau oamenii din Iuda și Ierusalim să-l ucidă pe Ieremia?
2. Ce l-a determinat pe Ieremia să accepte slujba?
3. Cu ce seamănă Domnul Cuvântul Său?
4. Câți ani urmau să fie evreii robi ai babilonienilor?
5. Ce familie este apreciată de Domnul datorită ascultării?

Săptămâna 35, 22 – 28 august: Ieremia 39 – Ezechiel 3

1. Ce dar a primit Ebed-Melec din partea Domnului?
2. Cine l-a ucis pe Ghedalia?
3. Când este blestemat cel ce face lucrarea Domnului?
4. Despre ce spune Ieremia că „nu s-au sfârșit”?
5. Cine era Ezechiel?

Săptămâna 36, 29 august – 4 septembrie: Ezechiel 4 – 26

1. Ce misiune a primit Ezechiel din partea lui Dumnezeu?
2. Cum a socotit Dumnezeu perioada pe care Ezechiel trebuia să o petreacă culcat?
3. Câți oameni din Israel au primit semnul pe frunte?
4. Care sunt neprihăniții amintiți de Domnul?
5. De ce căuta Domnul „un om printre ei”?

Săptămâna 37, 5 – 11 septembrie: Ezechiel 27 – 48

1. Ce va face Domnul cu păcatele celui rău, care se întoarce la El?
2. Pe cine pășteau păstorii lui Israel?
3. De ce se îmbrăcau preoții cu haine de in?
4. Cine urma să fie moștenirea preoților?
5. Despre ce se spune că „vor sluji ca hrană și ca leac”?

Săptămâna 38, 12 – 18 septembrie: Daniel 1 – Osea 14

1. Cine a dat nume noi tinerilor evrei?
2. Cât timp a fost Nebucadnețar fără minte?
3. Când va crește cunoștința?
4. Din ce cauză pieria poporul Domnului?
5. Cum vine Domnul la noi?

Săptămâna 39, 19 – 25 septembrie: Ioel 1 – Naum 3

1. Ce trebuiau sfâșiate înaintea Domnului, potrivit cuvântului spus prin Ioel?
2. Cui îi descoperă Domnul taina Sa?
3. După câte zile au început locuitorii din Ninive să creadă solia lui Iona?
4. Unde urma să Se nască Mesia?
5. Despre care cetate a prorocit Naum?

DEPARTAMENTUL ȘCOALA DE SABAT ȘI LUCRAREA PERSONALĂ

FIȘĂ INDIVIDUALĂ

ANUL: _____

TRIMESTRUL: _____

GRUPA: _____

STUDIUL BIBLIEI

ȘI AL SPIRITULUI PROFETIC

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Devoționalul de dimineață													
Studiul Bibliei													
Studiul Școlii de Sabat													
Studiul cărții Sfaturi pentru o slujire creștină eficientă													
Studiul altei cărți din Sp.Profetic													

Lucrarea personală

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Număr de vizite misionare													
Număr de publicații													
Număr de acțiuni sociale													
Număr de lecturi biblice													
Număr de înscrieri la Sola Scriptura													

„Școala de Sabat reprezintă una din metodele principale ale lui Dumnezeu pentru aducerea sufletelor la cunoștința adevărului.”

(Sfaturi pentru Școala de Sabat, pg.115)

IMPORTANT!

La sfârșitul trimestrului, predați această fișă instructorului grupei Dumneavoastră.

Pavel și Roma

Pentru studiul din această săptămână, citește: Fapte 28,17-31; Romani 1,7; 15,14.20-27; Efeseni 1; Filipeni 1,12.

Sabat după-amiază

Text de memorizat: „Mai întâi, mulțumesc Dumnezeului meu, prin Isus Hristos, pentru voi toți, căci credința voastră este vestită în toată lumea.” (Romani 1,8)

Ideal, în studiul Epistolei către romani, după ce vom cerceta contextul istoric, ar trebui să începem cu Romani 1,1, iar apoi să parcurgem întreaga carte, verset cu verset. Pentru că studierii acestei cărți i-a fost acordat numai un trimestru, am fost nevoiți să alegem, pentru studiu, anumite părți din Epistolă. Studierea acestei cărți ar fi putut să ocupe cu ușurință patru trimestre, nu doar unul. Prin urmare, vor fi studiate numai capitolele-cheie, în care se află mesajul principal.

Este extrem de important ca un cercetător al Epistolei către romani să înțeleagă contextul istoric al cărții. Fără acest context, va fi dificil să știm ce spune apostolul Pavel. El scria unui grup specific de creștini, într-un timp specific și dintr-un motiv specific. Înțelegerea acestor lucruri va fi benefică pentru noi.

În imaginația noastră, trebuie să ne întoarcem în timp, să mergem la Roma, să ajungem membri ai bisericii de acolo și, după aceea, în calitate de membri ai bisericii primului secol, să-l ascultăm pe Pavel și cuvintele pe care Duhul Sfânt i le-a dat în timpul acela.

Este destul de uimitor că, deși a fost scrisă cu mult timp în urmă și într-un context cu totul diferit, cartea conține un mesaj relevant pentru copiii lui Dumnezeu de astăzi, în orice țară s-ar afla și în aproape orice situație.

Prin urmare, trebuie să ascultăm cuvintele scrise de Pavel și să le aplicăm în viața noastră cu un spirit de rugăciune.

Romani 16,1.2 indică faptul că Pavel le-a scris romanilor pe când se afla în orașul Chencrea, așezat aproape de Corint, în Grecia. O dovadă este și menționarea Fiviei, o locuitoare a Corintului.

Stabilind localitățile de origine ale epistolelor Noului Testament, putem afla data scrierii. Pentru că Pavel a călătorit mult, dacă știm unde a fost într-o perioadă anume, vom avea un indiciu cu privire la data scrierii.

Apostolul Pavel a înființat biserica din Corint în cea de a doua călătorie misionară, între anii 49-52 d.Hr. (vezi Fapte 18,1-18). În cea de a treia călătorie, între anii 53-58 d.Hr., el a vizitat din nou Grecia (Fapte 20,2.3), iar spre sfârșitul călătoriei, a primit daruri pentru sfinții din Ierusalim (Romani 15,25.26). Prin urmare, este probabil ca Epistola către romani să fi fost scrisă în primele luni ale anului 58 d.Hr.

1. Ce alte biserici importante a vizitat Pavel în cea de a treia călătorie misionară a sa? Fapte 18,23

Când a vizitat bisericile din Galatia, Pavel a descoperit că, în timpul absenței lui, niște învățători falși îi convinseseră pe membri să accepte circumcizia și să respecte celelalte reguli din legea lui Moise. De teamă că împotrivorii lui ar putea să ajungă la Roma înaintea sa, Pavel le-a scris romanilor o scrisoare pentru a împiedica o tragedie asemănătoare la Roma. Se crede că și Epistola către galateni a fost scrisă din Corint, în timpul celor trei luni în care Pavel s-a aflat acolo în cea de a treia călătorie misionară, probabil, la scurt timp după sosire.

„În Epistola către romani, Pavel a prezentat marile principii ale Evangheliei. El a expus poziția sa cu privire la întrebările care frământau bisericile iudaice, precum și cele dintre neamuri, și a arătat că nădejdiile și făgăduințele, care cândva aparținuseră în mod deosebit iudeilor, acum le erau oferite și neamurilor.” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, p. 373

Pentru a înțelege Epistola către romani, este important să cunoaștem problemele care tulburau bisericile iudeilor și pe ale celor dintre neamuri. Studiul următor se va ocupa de subiectele acestea.

Ce fel de subiecte tulbură biserica ta în prezent? Amenințările vin mai mult din afară sau din interior? Ce rol ai tu în aceste dezbatere? Cât de adesea te-ai întrebat care sunt rolul, poziția și atitudinea ta în dificultățile cu care vă confrunțați? De ce această cercetare de sine este așa de importantă?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Grupa să înțeleagă preocuparea lui Pavel pentru biserica din Roma.

La nivelul sentimentelor: Să prețuiască influența fiecărei biserici asupra răspândirii Evangheliei.

La nivelul practic: Să hotărască să fie o parte a lucrării bisericii în îndeplinirea misiunii ei mondiale.

Schița studiului

I. Cunoștințe: Chemați să fim sfinți

- A. Deși Pavel a călătorit mult, dezvoltând lucrarea Evangheliei în teritorii nelucrate anterior, epistola către biserica din Roma dovedește grija lui pentru o biserică pe care încă nu o vizitase.
- B. Ce ne spune preocuparea lui Pavel pentru biserica din Roma despre viziunea lui asupra Evangheliei?

II. Sentimente: Cunoscuți pentru credința lor

- A. Deoarece Roma era centrul imperiului, biserica de acolo avea un rol important în răspândirea Evangheliei. Având în vedere că biserica era deja bună cunosătoare a învățaturii Evangheliei (Romani 15,14), ce l-ar fi putut determina pe Pavel să scrie epistola aceasta?
- B. Ce influență ar putea să aibă biserica ta în lucrarea mondială a Evangheliei? Ce mesaj consideri că este important pentru întărirea bisericii tale în îndeplinirea rolului ei?

III. Practic: În lanțuri și totuși liber

- A. În cele din urmă, când a ajuns la Roma, Pavel era în lanțuri. În ce fel lanțurile lui le-au atras atenția nu numai romanilor, ci și creștinilor asupra Evangheliei?
- B. Cum te-au făcut anumite situații din viața ta în stare să contribui la lucrarea bisericii?

Rezumat: Deși încă nu vizitase Roma, Pavel ceruse ajutorul bisericii pentru punerea unei temelii bune, în vederea înaintării Evangheliei pretutindeni în imperiu.

O scrisoare este un lucru, dar o vizită personală este cu totul altceva. De aceea Pavel, chiar dacă le-a scris romanilor, i-a anunțat în scrisoare că intenționa să-i vadă personal. El dorea ca ei să știe că urma să-i viziteze și, de asemenea, să cunoască motivul vizitei.

- 2. De ce nu a vizitat Pavel Roma anterior? Ce l-a determinat să-i viziteze pe creștinii de acolo? Cât de importantă era misiunea în deciziile lui? Ce putem să învățăm despre misiune și despre mărturisire, din cuvintele lui Pavel? Ce idee importantă și interesantă cu privire la iudei și neamuri exprimă Pavel? Romani 15,20-27**
-
-
-

Marele misionar al neamurilor a simțit un îndemn continuu de a vesti Evanghelia în teritorii noi, lăsându-i pe ceilalți să lucreze în locurile unde Evanghelia fusese deja propovăduită. În zilele când creștinismul era la început și lucrătorii erau puțini, faptul ca Pavel să lucreze în zone în care se lucrase deja ar fi fost o irosire a puterii lui misionare valoroase. El a zis: „Și am căutat să vestesc Evanghelia acolo unde Hristos nu fusese vestit, ca să nu zidesc pe temelie pusă de altul”, așa încât, „cei ce n-auziseră de El” să-L poată cunoaște (Romani 15,20,21).

Apostolul Pavel nu avea scopul de a rămâne la Roma. Ținta lui era să evanghelizeze Spania. El spera să obțină ajutorul creștinilor din Roma pentru acest plan îndrăzneț.

- 3. Ce principiu important putem să ne însușim cu privire la misiune, din faptul că Pavel a căutat să obțină ajutorul unei biserici deja înființate pentru a evangheliza un teritoriu nou?**
-
-
-

Citește din nou Romani 15,20-27. Observă cât de mult a dorit Pavel să slujească, dorința lui cea mare de a păstori și de a sluji. Care este motivația faptelor tale? Cât de mult ai pe inimă dorința de a sluji?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Asemenea lui Pavel, care L-a predicat pe Hristos și neprihănirea Sa, prin epistole și personal, chiar când a fost în lanțuri, și noi ar trebui să avem ca țintă a vieții sănătatea și progresul bisericii mondiale.

Activitate introductivă. În a treia sa călătorie misionară, pe care a început-o din Antiohia, Pavel a traversat Turcia, așa cum o cunoaștem astăzi, a ajuns în Grecia și apoi la Ierusalim – în jur de 4.350 km pe uscat și pe mare. Călătoria a durat mai mult de patru ani, deși trei din acești ani au fost petrecuți în Efes. Galatia era adăugată relativ recent la Imperiul Roman, cu mai puțin de o sută de ani înainte să fie scrisă Epistola către Romani – anul 57 sau 58 d.Hr.

În această călătorie ambițioasă, făcută cu scopul de a vizita bisericile pe care le înființase deja în călătoriile lui anterioare, Pavel a mai făcut multe opriri. În timpul acestei lungi călătorii, el a scris o serie de scrisori către diferite biserici. De la Efes, a scris prima epistolă către corinteni, din Macedonia pe a doua, iar de la Corint a scris epistolele către galateni și romani. Probabil că unul dintre motivele pentru care le-a scris celor din Roma a fost acela de a cere ajutorul bisericii pentru o călătorie chiar mai ambițioasă, în Spania.

Urmăriți împreună pe o hartă călătoria aceasta, apoi spuneți grupei că 4350 km înseamnă, aproximativ, distanța dintre Constanța și Lisabona sau de zece ori distanța dintre București și Suceava (arătați pe hartă).

Dacă aveți posibilitatea, prezentați membrilor grupei câteva imagini ale cetăților antice Efes, Corint și Roma (puteți găsi pe următoarele site-uri web <http://www.cathydeaton.com/Concise%20Bible%20Atlas%209-2006%20No%2038.htm> și <http://catholic-resources.org/AncientRome/>), pentru a-i ajuta să aibă o idee despre aceste cetăți mari și frumoase, dar idolatre, din zilele lui Pavel.

De discutat: Ce fel de om trebuie să fi fost Pavel pentru a întreprinde astfel de călătorii și pentru a reuși să rămână la curent cu problemele din toate bisericile creștine răspândite în imperiu? Care a fost pasiunea arzătoare a vieții lui? Cum poate pasiunea lui să ne ajute să înțelegem mai bine care ar trebui să fie pasiunea noastră pentru biserică?

4. Cum a ajuns Pavel în cele din urmă la Roma? Ce învățătură putem să primim cu privire la lucrurile neașteptate și nedorite, care apar așa de adesea în calea noastră? Fapte 28,16

Viața poate lua întorsături foarte ciudate. Cât de adesea planurile noastre, chiar cele făcute cu intențiile cele mai bune, nu se împlinesc așa cum am anticipat și am sperat! Apostolul Pavel a ajuns într-adevăr la Roma, dar probabil că nu așa cum se așteptase.

La sfârșitul celei de a treia călătorii misionare, când a ajuns la Ierusalim cu ajutoarele pentru săraci de la comunitățile din Europa și Asia Mică, Pavel a întâmpinat evenimente neașteptate. El a fost arestat și pus în lanțuri. După ce a fost ținut în închisoare timp de doi ani în Cezareea, Pavel a apelat la cezar. Aproximativ la trei ani după arestare, el a ajuns la Roma și putem să presupunem că nu a ajuns așa cum intenționase atunci când i-a scris bisericii din Roma, cu ani în urmă, despre planul lui de a o vizita.

5. Ce ne spun textele următoare despre timpul petrecut de Pavel la Roma? Ce lecție putem învăța de aici? Fapte 28,17-31

„Nu prin predicile, ci prin lanțurile lui Pavel a fost atrasă atenția curții asupra creștinismului. Ca întemnițat, el a sfârșămat din sufletele multora lanțurile care-i țineau în robia păcatului. Și aceasta nu era totul. El declară: ‘Cei mai mulți din frați, îmbărbătați de lanțurile mele, au și mai multă îndrăzneală să vestească fără teamă Cuvântul lui Dumnezeu’ (Filipeni 1, 14).” – Ellen G. White, *Faptelor apostolilor*, p. 464

De câte ori ai trecut prin întorsături neașteptate în viața ta, care, în cele din urmă, s-au dovedit a fi spre binele tău? (Vezi Filipeni 1,1.2) Cum pot și cum ar trebui să te faci experiențele acelea să ai încredere în Dumnezeu pentru lucrurile în care nu pare să se afle niciun bine?

2. APROFUNDEAZĂ!

Pentru a înțelege dificultățile cu care s-au confruntat Pavel și bisericile creștine timpurii pentru care lucra în Roma și în alte regiuni din Imperiul Roman, este important să examinați în grupă contextul cultural în care a trăit și a lucrat Pavel.

Comentariu biblic

1. Timpul și cultura

(Recitește împreună cu grupa Romani 16,1 și Fapte 18,23.)

Efesul, unde Pavel a stat trei ani, în cursul celei de a treia călătorii misionare, înainte de a merge în Macedonia și Corint, a fost o cetate mare și frumoasă, cu multe construcții din marmură albă. Generații de generali și persoane oficiale construiseră monumente și temple pentru diferite zeități și împărați, dar Artemis (Diana), zeița pădurilor, a nașterii copiilor, a virginității, fertilității și vânătorii era principala zeitate al cărei cult era renumit în lumea de atunci. Templul lui Artemis, de patru ori mai mare ca Partenonul din Grecia, a fost una dintre cele șapte minuni ale lumii, iar vânzarea de idoli – „chipuri ale Dianei” – către peregrinii din toată lumea era o sursă mare de venituri. Nu este de mirare că Pavel a stat așa de multă vreme la această răscruce de drumuri din Asia, fiind interesat să răspândească Evanghelia până la marginile pământului. Necazurile produse de argintarul care a considerat că învățăturile lui Pavel amenințau comerțul cetății, bazat pe idolatrie, l-au determinat pe Pavel să plece din Efes (Fapte 19).

Idolatria a fost foarte dezvoltată în fiecare cetate pe care a vizitat-o Pavel, dar au mai fost și alte dificultăți. Epistola lui Pavel către Corinteni, scrisă din Efes, menționează imoralitatea care nu numai că predomina în societate, dar pătrunsesse și în biserică.

Corintul a fost o răscruce de drumuri chiar și mai mare. Avea două porturi și era bogat, cu o arhitectură frumoasă, inclusiv un templu mare, dedicat lui Apolo, și era populat de oameni bogați, care aveau reședințe în diverse cetăți. Pavel a stat aici un an și jumătate, a lucrat ca meșteșugar, confecționând corturi, și acesta este locul de unde i-a scris bisericii din Roma. Deși Corintul și Efesul erau mari, frumoase și renumite, Roma era chiar mai mare și mai importantă. Roma avea o populație de un milion de locuitori și era centrul comercial al imperiului. Interesul lui Pavel față de biserică din Roma a fost, cel puțin în parte, datorat poziției centrale și influenței ei, îndeosebi pentru că Pavel plănuia să călătorească dincolo de Roma, în Spania, pentru a evangheliza acea parte a lumii.

6. Ce principii cu privire la adevăr, teologie și credință putem să desprindem din salutul adresat de Pavel bisericii din Roma? Romani 1,7

Praiubiți ai lui Dumnezeu. Deși este adevărat că Dumnezeu iubește lumea, El îi iubește într-un mod aparte pe aceia care L-au ales și care au răspuns la dragostea Sa. Vedem acest lucru în sfera omenească. Noi îi iubim în mod deosebit pe aceia care ne iubesc, iar simțămintele sunt reciproce. Dragostea cere un răspuns. Când răspunsul nu vine, exprimarea deplină a dragostei este limitată.

Chemați să fiți sfinți. În unele traduceri, expresia „să fiți” este scrisă cu italice, adică traducătorii au adăugat cuvintele. Totuși, ele pot fi lăsate la o parte, fără să afecteze semnificația. Dacă sunt omise, rămâne expresia „chemați sfinți”, adică „desemnați sfinți”.

Sfinți este traducerea termenului grecesc *hagioi*, care înseamnă literal „cei sfinți”. Sfânt înseamnă „consacrat”. Un sfânt este un om care a fost „pus deoparte” de Dumnezeu. Se poate să mai aibă o cale lungă de parcurs până la sfințire, dar faptul că L-a ales pe Hristos ca Domn îl desemnează ca sfânt din punct de vedere al semnificației biblice a termenului.

7. Pavel spune că ei erau „chemați să fie sfinți”. Înseamnă aceasta că unii nu sunt chemați? Cum ne ajută Efeseni 1,4; Evrei 2,9 și 2 Petru 3,9 să înțelegem ce vrea să spună Pavel?

Vestea cea mare a Evangheliei este că moartea lui Hristos este universal valabilă – El a murit pentru toți oamenii. Toți au fost chemați să fie mântuiți prin El, „chemați să fie sfinți” chiar înainte de întemeierea lumii. Intenția inițială a lui Dumnezeu a fost ca întreaga omenire să găsească mântuirea în Isus. Focul final al iadului a fost rânduie numai pentru Diavol și îngerii lui (Matei 25,41). Faptul că unii nu își însușesc ce le-a fost oferit nu face ca darul să fie mai puțin bun, așa cum nici faptul că unii fac greva foamei într-o piață nu face ca bunurile de acolo să fie mai puțin bune.

Chiar înainte de întemeierea lumii, Dumnezeu te-a chemat să fii mântuit prin El. De ce să îngădui vreunui lucru, indiferent care, să te rețină de la primirea chemării?

De discutat: Ce avantaje ar fi putut să aibă bisericile în cetăți ca Efes, Corint și Roma, în calitate de centre ale lucrării mondiale a Evangheliei? Cu ce dificultăți deosebite se confruntau bisericile din astfel de cetăți, fiind înconjurată de idolatrie și imoralitate?

II. O reputație bună

(Recitește împreună cu grupa Romani 15,14.)

Deși nu vizitase Roma înainte, nici nu înființase el biserica de acolo, Pavel auzise despre reputația bisericii. Spre deosebire de epistolele către corinteni, în aceasta Pavel nu le aduce muștrări serioase creștinilor din Roma. El apreciază „bunătatea” și „competența” creștinilor din Roma, care erau „plini de orice fel de cunoștință” (Romani 15,14).

Pavel spera că membrii bisericii din Roma se vor asocia cu el în ținta lui de a evangheliza lumea. În scopul acesta, el a scris o epistolă către biserica din Roma, descriind marile principii ale Evangheliei. El a declarat cu convingere că o aplicare practică a Evangheliei va rezolva dificultățile cu care se confruntau unele biserici creștine, pentru că erau înconjurată de idolatrie și imoralitatea specifică păgânismului.

Pentru că biserica era încă la începuturile ei, existau și dificultăți cu privire la trecerea de la tradițiile iudaice la modul de gândire creștin. Tradițiile iudaice fuseseră de multă vreme amestecate cu invențiile omenești, așa încât mulți uitaseră scopurile lor bune inițiale. Nu era întotdeauna clar care dintre concepții și practici trebuiau să fie păstrate și care fuseseră înlăturate prin faptul că, la moartea lui Hristos, simbolul se întâlnește cu Cel simbolizat. Pentru dezvoltarea tinerei biserici, era esențială o lămurire categorică a temeliilor Evangheliei.

De discutat: Deși nu fusese întemeiată de niciunul dintre apostolii cunoscuți, biserica din Roma era plină de viață și creștea, iar Dumnezeu era cu ea. Cu ce dificultăți se confruntă bisericile care nu au parte prea mult timp de conducători bine instruiți? Cum pot fi rezolvate aceste dificultăți?

III. Slujind în lanțuri

(Recitește împreună cu grupa Fapte 28,17-31.)

În cele din urmă, Pavel a ajuns la Roma, dar nu ca om liber. În ciuda lanțurilor, Evanghelia lui Hristos, care era întotdeauna în inima lui Pavel și care era o preocupare continuă în îndemnurile și epistolele lui, le-a fost predicată cu îndrăzneală tuturor celor ce voiau să asculte. De la Roma, el a scris epistolele adresate efesenilor, filipenilor, colosenilor și lui Filimon.

De discutat: Cum au influențat greutățile simțul misiunii în cazul lui Pavel?

Mai întâi, mulțumesc Dumnezeului meu, prin Isus Hristos, pentru voi toți, căci credința voastră este vestită în toată lumea. (Romani 1,8)

Nu se știe cum a fost înființată biserica din Roma. Tradiția care spune că biserica a fost întemeiată de Petru sau de Pavel nu are baze istorice. Probabil că a fost înființată de laici convertiți în Ziua Cincizecimii, în Ierusalim (Fapte 2), care după aceea au vizitat Roma ori s-au mutat acolo. Sau, într-o perioadă ulterioară, convertiții care s-au mutat în Roma și-au mărturisit credința acolo, în capitala lumii.

Este surprinzător că, la câteva decenii după Ziua Cincizecimii, o biserică pe care se pare că nu o vizitase niciun apostol ajunsese să fie cunoscută pretutindeni. „În ciuda împotrivirii, la douăzeci de ani după răstignirea lui Hristos, în Roma era o biserică vie și serioasă. Biserica aceasta era puternică și zeloasă, iar Domnul lucra pentru ea”. – *Comentariile Ellen G. White în Comentariul biblic AZȘ*, vol. 6, p. 1067

8. Cum îi descrie Pavel pe credincioșii din Roma? Romani 15,14

Cele trei lucruri pe care Pavel le alege, ca fiind vrednice de remarcat în experiența creștinilor romani, sunt: bunătatea, cunoștința și sfătuirea.

1. „Plini de bunătate”. Ar spune oamenii lucrul acesta despre experiența noastră? Când se asociază cu noi, este atenția lor atrasă de faptul că suntem plini de bunătate?

2. „Plini de orice fel de cunoștință”. Biblia evidențiază repetat importanța iluminării, a informației și a cunoașterii. Creștinii sunt îndemnați să studieze Biblia și să ajungă buni cunoscători ai învățăturilor ei. „Cuvintele ‘vă voi da o inimă nouă’ înseamnă ‘vă voi da o minte nouă’. O schimbare a inimii este însoțită întotdeauna de o convingere clară cu privire la datoria creștină, o înțelegere a adevărului”. – Ellen G. White, *My Life Today*, p. 24

3. „În stare să vă sfătuiți unii pe alții”. Nimeni nu poate progresa din punct de vedere spiritual, dacă este izolat de ceilalți credincioși. Trebuie să fim în stare să-i încurajăm pe ceilalți și, în același timp, avem nevoie să fim încurajați de ei.

Ce poți să spui despre biserica ta? Ce fel de reputație are ea? Cât este de cunoscută biserica în vecinătate? Cum poți să contribui la îmbunătățirea situației?

3. APLICĂ!

La fel ca în zilele lui Pavel, bisericile mai mari sunt situate adesea în metropole care contribuie mult la susținerea dezvoltării bisericilor mai tinere, aflate în zone mai puțin populate și mai izolate. Cu toate acestea, dificultăți există în fiecare regiune. Folosește întrebările următoare pentru a ajuta grupa să înțeleagă nu numai dificultățile cu care se confruntă biserica mondială, ci și locul ei în tabloul mondial.

Întrebări pentru meditație

1. Care dintre orașele și regiunile din zilele noastre sunt cele mai influente nu numai din punct de vedere material, ci și din punct de vedere al răspândirii de idei care influențează restul lumii? Cum ar putea biserica de astăzi să folosească poziția și influența acestor mijloace ale culturii pentru a răspândi Evanghelia lui Hristos în toată lumea? Cu ce dificultăți se confruntă bisericile din orașele mari în ce privește creșterea și păstrarea „sănătății” bisericii în zilele noastre? Cu ce dificultăți se confruntă bisericile mai noi și mai izolate?

2. Explicațiile clare ale Evangheliei sunt și astăzi la fel de importante cum au fost pentru bisericile din timpul lui Pavel. Ce dificultăți cu care se confruntă bisericile pot fi rezolvate printr-un categoric „așa zice Domnul?” Ce surse de cunoaștere și susținere ne-a dat Dumnezeu pentru timpul nostru?

4. ILUSTREAZĂ!

Iată câteva idei pentru a-i ajuta pe membrii grupei să pună în practică, în următoarea perioadă, ceea ce au învățat din dezbaterile care au avut loc în grupă, săptămâna aceasta.

1. Plănuiește o „călătorie misionară” în vecinătatea ta. Pe care dintre vecinii tăi ai intenția să-i cunoști și să-i încurajezi în credință? Plănuiește o serie de vizite în următoarele câteva luni pentru a dezvolta prietenii adevărate cu noile cunoștințe.

2. Organizează o lucrare misionară prin scrisori și felicitări prin care să îți împărtășești credința în vecinătate, în închisori și pretutindeni în lume.

3. Cercetează planurile pentru călătoriile misionare care sunt organizate de școlile și grupele din bisericile din Conferința ta. O altă sursă pentru programe internaționale de evanghelizare în care poți să te implici este ShareHim (<http://global17-evangelism.org/php/index.php>). Unele persoane din grupă, sau întreaga grupă, pot să adopte un proiect misionar pe care să-l susțină sau puteți planui și realiza împreună un proiect misionar.

Pentru studiu suplimentar: *Faptele apostoloror*, capitolul „Mântuirea pentru iudei”; *Mărturii*, vol. 5, ediția 1998, p. 748.

„Deși în aparență era împiedicat să lucreze activ, Pavel exercita o influență mai vastă și mai durabilă decât dacă ar fi fost liber să călătorească prin biserici, așa cum făcuse în anii de mai înainte. Ca întemnițat al Domnului, el a fost iubit mai mult de frați, iar cuvintele sale, scrise de unul care se găsea în lanțuri pentru Hristos, impuneau atenție și un respect mai mare decât au avut atunci când se găsea personal printre ei”. – Ellen G. White, *Faptelor apostoloror*, p. 454

„Să vadă credința creștină puternic întemeiată în marele centru al lumii cunoscute pe atunci era una dintre speranțele cele mai scumpe lui și unul dintre planurile la care ținea foarte mult. În Roma, se înființase deja o biserică și apostolul dorea să câștige conlucrarea credincioșilor de acolo în vederea lucrării ce urma să fie împlinită în Italia, precum și în alte țări. Pentru a pregăti calea în vederea lucrării sale printre acești frați, dintre care mulți îi erau până acum străini, el le-a trimis o epistolă, anunțându-i despre planul său de a vizita Roma și despre nădejdea lui de a ridica stindardul crucii în Spania”. – *Idem*, p. 373

„Dumnezeul cel veșnic a trasat o linie de demarcație între cel sfânt și cel păcătos, între cel pocăit și cel ce nu este convertit. Cele două categorii nu se amestecă între ele asemenea culorilor curcubeului, ci sunt la fel de diferite ca miezul zilei de miezul nopții”. – Ellen G. White, *Solii pentru tineret*, p. 390

Întrebări pentru discuție

1. Împărtășește în grupa ta experiențele cu privire la o situație care, la început, părea îngrozitoare, iar apoi s-a întors spre bine. Cum poți să folosești experiențele acestea pentru a-i ajuta pe alții care luptă cu nenorociri neașteptate?
2. Meditează mai mult la ideea că suntem chemați la mântuire chiar de la întemeierea lumii (vezi, de asemenea, Tit 1,1.2; 2 Timotei 1,8.9). De ce faptul acesta este așa de încurajator? Ce ne spune aceasta despre dragostea lui Dumnezeu pentru toți oamenii? Prin urmare, de ce este așa de tragic când oamenii întorc spatele darului care le este oferit cu atâta bunătate?

Trebuie să ajungi să-L cunoști pe Dumnezeu

Ariuntuya râdea de sora ei mai mare. „Te duci la o întrunire creștină?” a întrebat-o ea zeflemitor. „Obișnuiai să îți bați joc de oamenii care nu recitau rugăciunile tradiționale!” Dar Moogli, a ignorat cuvintele răutăcioase ale surorii ei mai mici.

Familia lui Ariuntuya locuiește în Mongolia. Un prieten de școală o invitase pe Moogli să participe la un serviciu de închinare adventist, care avea loc într-o sală închiriată, și ea a mers. I-a plăcut programul și a invitat-o și pe sora ei să o însoțească. Ariuntuya s-a dus și a trebuit să recunoască faptul că i-a plăcut. Totuși, ea prefera să doarmă puțin mai mult decât să participe la programul religios.

Moogli a continuat să participe la întruniri, iar câteva luni mai târziu, când niște evangheliști au venit în oraș, Moogli a invitat-o din nou pe sora ei să o însoțească. De data aceasta, ea a mers la întrunire. I-a plăcut muzica și s-a simțit bine printre membrii bisericii.

Încetul cu încetul, și-a dat seama că biserica era mai mult decât un club social, era un loc pentru o relație personală cu Dumnezeu. Ea a început să se gândească la locul pe care ar fi trebuit să-l aibă Dumnezeu în viața ei.

Când familia s-a mutat în capitală, surorile au găsit acolo o biserică adventistă. Mama nu aprobase niciodată faptul că fetele ei frecventau o biserică creștină. Totuși, când tânărul pastor adventist a angajat-o să îngrijească de copiii lui, a început și ea să frecventeze biserica împreună cu fiicele ei. Ariuntuya nu se gândise niciodată, cu adevărat, să se roage pentru mama ei, așa că a fost surprinsă de schimbarea ei de atitudine.

„Îmi dau seama acum că Dumnezeu a lucrat în viața mea”, recunoaște Ariuntuya. „Îmi dau seama că El lucrează și în viața altor oameni, chiar când noi nu vedem niciun semn. Învăț să-L pun pe Dumnezeu pe primul loc în viața mea. Acum, mă rog ca părinții mei să ajungă creștini și îi invit și pe alții să se gândească să-I predea lui Dumnezeu viața lor. Sunt bucuroasă că sora mea a continuat să mă invite la biserică, chiar când eu râdeam de ea și refuzam să merg.”

Biserica Adventistă din Mongolia este tânără, iar membrii ei au nevoie de ajutorul bisericii mondiale. Darurile voastre pentru acest teritoriu misionar au o importanță imensă pentru viața unor oameni ca Ariuntuya și cei din familia ei.

Ariuntuya este o adolescentă care locuiește în Ulaanbaatar, Mongolia.